

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2018/171 НА КОМИСИЯТА

от 19 октомври 2017 година

за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета с регулаторни технически стандарти за прага на значимост на просрочено кредитно задължение

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 ⁽¹⁾, и по-специално член 178, параграф 6, трета алинея от него,

като има предвид, че:

- (1) Пазарните и икономическите условия в дадена юрисдикция са сходни, поради което за всички институции в своята юрисдикция компетентните органи следва да определят единен праг за оценка на значимостта на просроченото кредитно задължение по член 178, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013. Допълнителната полза от такъв праг на значимост, който следва да бъде стабилен във времето, е повишената сравнимост на капиталовите изисквания за институциите в една и съща юрисдикция.
- (2) От една страна, размерът, който може да бъде считан за значим, зависи от размера на общото кредитно задължение. От друга страна, институциите са склонни да считат всички суми под определен размер за несъществени, независимо от техния дял от общото кредитно задължение. Поради това прагът на значимост следва да се състои от два компонента: абсолютен компонент (абсолютен размер) и относителен компонент (процентът от общото кредитно задължение, което просрочената сума представлява). Поради това дадено просрочено кредитно задължение следва да се счита за значимо, когато размерът му надхвърли и двете пределно допустими стойности — изразената като абсолютен размер и изразената като процент.
- (3) Различните длъжници имат различни средни доходи и среден размер на кредитни задължения. Поради това праговете на значимост също следва да бъдат съответно диференцирани, като абсолютният компонент на прага бъде различен за експозициите към индивидуални инвеститори и за останалите експозиции.
- (4) Прагът на значимост следва да бъде съобразен със спецификите на всяка отделна юрисдикция. Различните икономически условия в отделните юрисдикции, в т.ч. различните равнища на цените, дават основание за различен размер, във всяка една от тях, на абсолютният компонент на прага на значимост. Такава диференциация при относителния компонент обаче е рядко обоснована. Поради това размерът на относителния компонент следва по принцип да е еднакъв за всички държави членки, а размерът на абсолютният компонент да бъде относително гъвкав. Това ще позволи на компетентните органи да определят, до даден максимален размер, подходящ праг на значимост според специфичните условия в съответните им юрисдикции.

⁽¹⁾ OBL 176, 27.6.2013 г., стр. 1.

- (5) Въпреки че условията за определяне на прага на значимост в различните юрисдикции в Съюза следва да бъдат хармонизирани, следва да се допуснат някои разлики в праговете в различните юрисдикции — които отразяват различните равнища на риск, които съответните компетентни органи, предвид спецификите на съответните национални пазари, считат за разумни. Следователно би било добре подходящият праг на значимост да бъде обсъден от различните колегии от надзорни органи.
- (6) Прагът на значимост може съществено да повлияе върху изчисляването от всички институции в съответната юрисдикция на капиталовите изисквания и очакваните загуби, независимо от използвания за това изчисляване метод. Поради това, когато определят прага на значимост, компетентните органи следва да отчитат редица фактори, в т.ч. специфичните рискови параметри при експозициите към индивидуални инвеститори. Специфичните рискови параметри при експозициите към индивидуални инвеститори и при всички останали експозиции следва да се разглеждат поотделно.
- (7) Също така, прагът на значимост, определен от компетентен орган на дадена юрисдикция, може да трябва да се прилага от институциите с трансгранична дейност. Определеният от компетентния орган на друга юрисдикция праг би могъл да бъде важен фактор, когато компетентен орган преценява дали отразеното от даден праг равнище на риск е разумно. Поради това определените от компетентните органи прагове на значимост следва да бъдат прозрачни и да се съобщават на Европейския банков орган (ЕБО), така че да могат да бъдат направени обществено достояние.
- (8) Компетентните органи следва да определят прага на значимост така, че той да съответства на равнището на риск, което те са счели за разумно. Равнището на риск зависи от това как се прилага прагът на значимост при самото установяване на неизпълнение, поради което, когато определят прага, компетентните органи трябва да направят някои хипотези за това как ще се изчисляват сумите и показателите, които ще бъдат сравнявани с абсолютния и относителния компонент на прага на значимост, както и на кой етап от установяването на неизпълнение ще се прилага този праг. В тази връзка прагът следва да бъде определен така, че институциите да могат да идентифицират длъжниците, които представляват значително по-висок риск поради частични или нередовни, но систематично просрочвани плащания, както и своевременно да установяват просрочването на значимо кредитно задължение.
- (9) Значимостта на просрочено кредитно задължение е параметър от определението за неизпълнение в член 178, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013. За институциите, които използват вътрешнорейтинговия подход, всяка промяна на определението води до съществени промени в рейтинговите системи, използвани за изчисляването на капиталовите изисквания за кредитен риск. Поради това компетентният орган следва да не променя прага на значимост, освен ако поради промени в пазарните или икономическите условия този праг престане да бъде подходящ, което съществено ще измени процеса по установяване на неизпълнение.
- (10) На компетентните органи следва да бъде разрешено да отложат прилагането на праговете на значимост за институциите, които трябва съществено да изменят вътрешнорейтинговите си модели, и за институциите, за които прилагането на такива прагове е обременително поради факта, че предишният им подход за определяне на значимостта на просрочените експозиции се различава значително от използвания при тези прагове. Освен това за институциите, които използват вътрешнорейтинговия подход, но на основание член 148 или 150 от Регламент (ЕС) № 575/2013 прилагат стандартизирания подход за част от експозициите си, датата на прилагане на новите прагове на значимост следва да бъде една и съща за всички техни експозиции. Все пак, за да не се забави прекомерно прилагането в Съюза на праговете, използването на такива по-дълги срокове следва да бъде ограничено.
- (11) На компетентните органи следва да се предостави достатъчно време, за да извършат задълбочения анализ, необходим за определянето на разумен праг на значимост.
- (12) Настоящият регламент е изготвен въз основа на проектите на регулаторни технически стандарти, представени на Комисията от ЕБО.
- (13) ЕБО проведе открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти, въз основа на които е изготвен настоящият регламент, анализира свързаните с тях потенциални разходи и ползи и поиска становище от Групата на участниците от банковия сектор, създадена с член 37 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Условия за определяне на прага на значимост за експозициите към индивидуални инвеститори

1. За всички институции в своята юрисдикция компетентният орган определя единен праг на значимост за експозициите към индивидуални инвеститори.

Въпреки това за институциите, които прилагат определението за неизпълнение в член 178, параграф 1, първа алинея, букви а) и б) от Регламент (ЕС) № 575/2013 на равнището на отделно кредитно улеснение, компетентният орган може да определи отделен единен праг на значимост за експозициите към индивидуални инвеститори.

2. Прагът на значимост по първа алинея на параграф 1 се състои от абсолютен и от относителен компонент.

Абсолютният компонент се изразява като максимален размер на сбора от всички просрочени суми, дължими от длъжника на институцията, на нейното предприятие майка или на някое от дъщерните ѝ предприятия („просрочено кредитно задължение“). Максималният размер не надхвърля 100 евро или тяхната равностойност в съответната национална парична единица.

Относителният компонент се изразява като процент, който отразява дела на просроченото кредитно задължение от общия размер на всички балансови експозиции на институцията, на нейното предприятие майка или на някое от дъщерните ѝ предприятия към този длъжник, с изключение на експозициите в капиталови инструменти. Процентът е между 0 % и 2,5 % и се фиксира на 1 %, когато отразява равнището на риск, счетено за разумно от компетентния орган в съответствие с член 3.

3. Прагът на значимост по втора алинея на параграф 1 се определя съгласно условията в параграф 2 с единствената разлика, че „кредитно задължение“ и „общ размер на всички балансови експозиции на институцията към този длъжник, с изключение на експозициите в капиталови инструменти“ се отнася до размера на кредитното задължение на длъжника, произтичащо от едно-единствено кредитно улеснение, предоставено от институцията, от предприятието майка или от нейно дъщерно предприятие.

4. Когато определя прага на значимост по реда на настоящия член, компетентният орган взема предвид рисковите параметри на експозициите към индивидуални инвеститори и характеристиките на експозициите към индивидуални инвеститори, посочени в член 147 от Регламент (ЕС) № 575/2013 — за банките, които прилагат вътрешнорейтинговия подход, и в член 123 от същия регламент — за институциите, които прилагат стандартизирания подход.

5. Когато определя прага на значимост по реда на настоящия член, компетентният орган приема, че длъжникът е в неизпълнение, когато и двете пределно допустими стойности — и абсолютният, и относителният компонент на прага на значимост, са били надхвърлени в продължение на 90 последователни дни или — ако всички експозиции, включени в изчисляването на просроченото кредитно задължение, са обезпечени с жилищен имот или търговски недвижим имот на МСП и на основание член 178, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013 срокът от 90 дни за тези експозиции е бил заменен със срок от 180 дни — в продължение на 180 последователни дни.

Член 2

Праг на значимост за експозициите, които не са към индивидуални инвеститори

1. За всички институции в своята юрисдикция компетентният орган определя единен праг на значимост за експозициите, които не са към индивидуални инвеститори.

2. Прагът на значимост по параграф 1 се определя съгласно условията в член 1, параграф 2 с единствената разлика, че абсолютният компонент от този праг на значимост не надхвърля 500 евро или тяхната равностойност в съответната национална парична единица.

3. Когато определя прага на значимост по реда на настоящия член, компетентният орган взема предвид рисковите параметри на експозициите, които не към индивидуални инвеститори.
4. Когато определя прага на значимост по реда на настоящия член, компетентният орган приема, че длъжникът е в неизпълнение, когато и двете пределно допустими стойности — и абсолютният, и относителният компонент на прага на значимост, са били надхвърлени в продължение на 90 последователни дни или — ако експозициите, включени в изчисляването на просроченото кредитно задължение, са експозиции към субекти от публичния сектор и на основание член 178, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013 срокът от 90 дни за тези експозиции е бил заменен със срок от 180 дни — в продължение на 180 последователни дни.

Член 3

Равнище на риска

В съответствие с изискванията на член 178, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 компетентен орган приема, че даден праг на значимост отразява разумно равнище на риск, когато този праг не води до признаването на прекомерен брой неизпълнения, които са породени от други обстоятелства, а не от финансовите затруднения на даден длъжник, нито до значителни закъснения в признаването на неизпълненията, породени от финансовите затруднения на длъжника.

Член 4

Уведомяване за праговете на значимост

Компетентният орган уведомява ЕБО за праговете на значимост, които е определил в своята юрисдикция. Ако компетентният орган определи за относителния компонент на прага на значимост не 1 %, а друг — по-висок или по-нисък процент, той обосновава избора си пред ЕБО.

Член 5

Актуализиране на праговете на значимост

Когато абсолютният компонент на прага на значимост е определен във валута, различна от еврото, и когато поради колебания на валутния курс равностойността на този компонент е по-висока от 100 евро — при експозициите към индивидуални инвеститори, или от 500 евро — при всички останали експозиции, прагът на значимост остава непроменен, освен ако компетентният орган не докаже на ЕБО, че той вече не отразява равнището на риск, което този компетентен орган е счел за разумно.

Член 6

Дата на прилагане на праговете на значимост

Компетентният орган определя дата за прилагането на прага на значимост, която може да варира за различните категории институции, без обаче да бъде по-късно от 31 декември 2020 г. за институциите, използващи стандартизирания подход, посочен в трета част, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Член 7

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 7 май 2018.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 19 октомври 2017 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER
